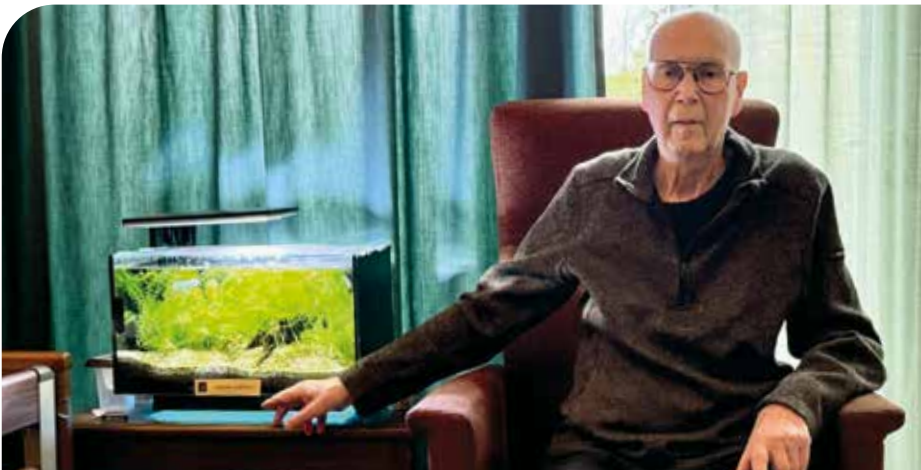

ONZE GAST VERTELT

Hij moest er flink voor praten, maar het kwam er. Het aquariumproject van Martin Bus werd daardoor hét gespreksonderwerp binnen Hospice Dignitas en dat levert mooie gesprekken op.

Op zijn kamer Braam staat het aquarium dat hij kort na zijn komst heeft opgezet. Drie helderblauwe visjes zwemmen rustig tussen de plantjes in het ruime, verlichte aquarium. Het gordijn is dichtgeschoven tegen de zon. "Om algengroei te voorkomen", legt Martin uit.

Ik wil een aquarium

De 81-jarige Martin verhuisde na een korte ziekenhuisopname naar hospice Dignitas. Noodgedwongen moest hij daardoor de mantelzorg van zijn echtgenote overdragen. Het was een hele omschakeling en dat was best moeilijk. Maar er gebeurde iets bijzonders. "Het was een soort vonk", vertelt hij verwonderd, "en toen wist ik het: Ik wil een aquarium hebben!" Waarom wist hij niet. Zijn kinderen en de medewerkers probeerden hem op andere gedachten te brengen. "Maar zoals u ziet, is dat niet gelukt", zegt hij voldaan.

Hoever kom ik

Martins zoon kocht een aquarium met een pompje en ze gingen aan de slag. Eerst de waterkwaliteit goed krijgen zonder algengroei, daarna waterplantjes en tenslotte drie kobaltblauwe dwerggoerami's. Bij elke stap vroeg hij zich af of het nog zou lukken. "Ik ben nog steeds verbaasd dat het gelukt is", zegt hij met een twinkeling. "Mijn zoon verzorgt nu dagelijks het aquarium, en:

"Ik geniet dagelijks van mijn aquarium."

Kansen zien

Ook in zijn werkende leven was Martin niet bang voor uitdagingen. Hij begon in Den Haag als handzetter in de grafische sector, maar verhuisde door woningnood naar Hoorn. "Dat is de beste beslissing van mijn leven geweest", vertelt hij. Toen de drukwereld digitaliseerde, zag Martin geen

bedreiging maar een kans en bleef zich ontwikkelen tot zijn pensioen bij de krant waar hij werkte. Ondanks zijn ziekte is Martin nog scherp en nieuwsgierig. Hij luistert graag naar muziek via streamingdiensten en houdt van echte muziek, zoals blues. "En niet van die AI-troep", zegt hij, "dat pik ik er zo uit." Het fascineert hem daarom dat zijn dochter thuis weer de oude lp's draait die op zijn zolder lagen. "Alles is nu digitaal, zelfs mijn kranten. Dus dat vind ik bijzonder", vertelt hij.

Bonustijd

Martin is onder de indruk van de zorg in hospice Dignitas. Hij ervaart zo de liefde en betrokkenheid van de mensen die hem verzorgen: "Ik ontmoet hier alleen maar lieve mensen. En de meeste zijn vrijwilliger." De goede zorg geeft hem nog wat extra tijd met zijn zoon en dochter, die elke dag bij hem langskomen. Ook de kleinkinderen komen hier graag. "We hebben zulke diepzinnige gesprekken. Een bonus noemen we dat", vertelt hij dankbaar. Door zijn aquariumproject heeft Martin heel veel aanspraak, want het inspireert: "Iedereen die ervan hoort komt even kijken." En dat levert Martin weer een hoop fijne gesprekken op, iets waar hij enorm van geniet.

Martin Bus

5 JUNI 1944 – 2 APRIL 2026

**HOSPICE
DIGNITAS**

waar je jezelf mag zijn

ZINGEVING EN HET PERSOONLIJK WAARDENPROFIEL

Het is een kunst en een uitdaging om een gast in korte tijd echt te leren kennen. In de hospicezorg kan het persoonlijk waardenprofiel daarbij een waardevol hulpmiddel zijn. Door hierover in gesprek te gaan met de gast kan al snel zichtbaar worden wat iemand ten diepste beweegt, wat betekenis geeft en wat in het leven voor hen wezenlijk belangrijk is.

Uit zo'n waardenprofiel komen kernwaarden naar voren die richting kunnen geven aan onze zorg. Bij Martin, onze gast van kamer Braam bleken zorgzaamheid en eigen regie centrale waarden. Zijn zorgzaamheid kwam tot uiting in de manier waarop hij zorgde voor zijn drie dwerggoerami's. Deze ogenschijnlijk kleine handeling weerspiegelde een leven lang verantwoordelijkheid nemen voor anderen in zijn persoonlijke situatie. Hij was gewend waakzaam te zijn en dit

was ook zichtbaar in zijn nachtelijke ritme. Dat patroon verdween niet zomaar. Het onderdrukken ervan gaf juist meer onrust en vergrootte het valrisico. Door met hem mee te bewegen in dit ritme, en bijvoorbeeld samen een documentaire over Elvis te kijken, ontstond er rust, contact en betekenis in de nacht. In zijn waardenprofiel stond ook zijn wens om zijn familie te beschermen tegen verdriet: "Geen verdriet, het is goed zo." In de praktijk

blijkt echter dat afscheid nemen zich niet laat regisseren. Ook het verdriet van zijn familie kon hij niet wegnemen. Dit vraagt van onze zorgverleners, medewerkers en vrijwilligers, dat zij aanwezig blijven in het ongemak, zonder oordeel en zonder direct op te willen lossen. Juist daarin ontstaat ruimte voor veiligheid, rust en zingeving.

Ook muziek kan daarin een belangrijke rol spelen. Zo bracht de voorkeur voor de zangeres Deva Premal bij een andere gast een sfeer van rust en openheid. Haar spirituele muziek ondersteunde ontspanning en emotionele ruimte, juist in de aanloop naar palliatieve sedatie. Het creëerde een omgeving waarin kwetsbaarheid zichtbaar mocht zijn en nabijheid vanzelfsprekend werd. Het orakel van Delphi zegt: "Ken u zelve." In de hospicezorg zouden wij daaraan kunnen toevoegen: "Ken uw gast."

Jeffery Wacanno,
VERPLEEGKUNDIGE

Naasten hebben toestemming gegeven voor het delen van deze informatie.

NIEUWE BEDDEN VOOR ONZE GASTEN

Dankzij de betrokkenheid en steun van onze donateurs hebben wij dit voorjaar al onze acht gastenkamers vernieuwd met prachtige, moderne verpleegbedden en nachtkastjes.

De bedden en nachtkastjes op de gastenkamers waren vanwege de levensduur aan vervanging toe. Om comfort en veiligheid te borgen, hebben wij zorgvuldig de tijd genomen om tot een weloverwogen keuze te komen: van het verkennen van de markt tot het uitgebreid testen van de bedden bij de leverancier.

Onze gasten en zorgprofessionals zijn enthousiast: de nieuwe bedden zijn niet alleen stijlvol, maar bieden ook comfort en

gebruiksgemak. Daarnaast zorgen ze voor optimale ondersteuning van onze gasten én dragen ze bij aan een ergonomische en veilige werkhouding voor onze medewerkers en vrijwilligers.

Wat deze vernieuwing extra bijzonder maakt, is dat onze oude bedden en nachtkastjes een waardevol tweede leven krijgen in Oekraïne. Daar zijn we heel blij om.

Wij bedanken iedereen die ons de afgelopen jaren heeft geholpen met een gift en daarmee heeft bijgedragen aan deze belangrijke verbetering.

Kirsten, Miranda en Ingeborg
VERPLEEGKUNDIGE, VERZORGENDE EN
LEIDINGGEVENDE

Colofon Stichting hospice Dignitas 22e jaargang, mei 2026. Wilhelminalaan 4, 1623 MA Hoorn. 0229 28 40 60, info@hospicedignitas.nl www.hospicedignitas.nl

IBAN Stichting Vrienden van hospice Dignitas NL 62 RABO 0344 2250 70

Redactie: Paola Lisman, Ingrid Heidema Ontwerp: BootsmaDesign Druk: Stnng

waar je jezelf mag zijn